

Publicerad 2011-02-11 00:02 av Reg

Val, svek och skuld.

Kvinnan i spegeln

Hon mötte sin avbild i spegelns glans,

hon hade gjort sig vacker för att gå ut på dans.

Hon möttes av en kvinna sliten,

trött på livet och hela skiten.

Vem är kvinnan mitt emot?

Som av livet förvandlats till en idiot.

Med sorgsna ögon och hud så blek,

trött på livet och dess lek.

Ansiktet fårat av arbete och nöd,

Med själen fylld av sorg och död.

Hon skakar i abstinensens dyning,

nu är det natt, snart är det gryning.

En gång någons hustru och mor åt sina barn,

alla sedan länge slitits ur hennes garn.

Hon kärleken och barnen försmådde,

tills livet henne själv förrådde.

Hon ensamheten sökte hon ensamheten fick.

Med nålen i armen hon ger sig sin kick.

Nu nerför gatan hon vandrar så blek.

Trött på livet och sitt eget svek.

Vem var kvinnan i spegeln mitt emot,

av livet förvandlad till en idiot.

Sorgsna ögon, hud så blek.

Så trött på livet och sitt eget svek.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Reg med Poeter.se id #34417 innehar upphovsrätten